Ankenævnet for Forsikring

905/12

Den 5. december 2012 blev i sag nr. 83.077:

xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har Familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at dække et anmeldt tyveri af et ur.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at kravet er forældet. Desuden er det selskabets opfattelse, at uret ikke er bortkommet ved et dækningsberettigende tyveri.

Klageren har i supplerende redegørelse vedlagt klageskema modtaget den 3/10 2012 anført:

> "Kan det være rigtigt at Forsikringsselskab ikke vil betale for tyveri af guldlænkeur Omega som jeg fik stjålet i [forretning] … Dato d. 2/7 2009.
> Jeg gjorde anråb - men der var ingen der hjalp. De brude have lukket dørene og tilkaldt politiet, og ham som havde stjålet det forsvandt hurtigt ud af døren - og jeg løb efter, men væk var han.
>
> Jeg kørte på politistationen i …, men de ville ikke hjælpe eller optage rapport. Politikvinden sagde - ja jeg har selv mistet et guldarmbåndsur på samme måde - det måtte jeg bare leve med.
>
> Jeg har haft annoncer i avisen - og bedt til, at uret bliver afleveret hos politiet - endda med findeløn - men det har ej givet resultat.
>
> Det var et Omega Guldlænkeur 15,5 cm i omkreds som passede til mit håndled og har siddet der i over 10 år, det var et jubilæumsur, specifikt.
>
> Min urmager i …[by] kan bekræfte dette. Uret har en værdi af 30.000 kr.

2. 83.077

Forsikringsselskabet vil ikke betale - selv om jeg er forsikret for 75.000 i guld - ure - smykker mv.

Lederen af [forretningen] er væk. Ligeså medarbejderne - ved ikke hvor - ud til andre butikker.

Har været hos samtlige guldsmede og fortalt om tyveriet - således hvis det skulle dukke op, så kunne de ringe og jeg kunne se om det var mit ur, fordi det havde et lille hak i lænken.

Har intet hørt fra disse. …

En politimand fra … [en anden by], syntes det var forkert - han syntes at forsikringsselskabet burde betale for mit tab."

Selskabet har i brev af 22/10 2012 over for nævnet redegjort for sagen således:

"**Sagens forløb**
Skaden bliver anmeldt telefonisk af kunden den 1. oktober 2009. I forbindelse med anmeldelsen blev det oplyst, at kunden ikke konstaterede under hvilke omstændigheder uret bortkom. Forsikringstageren opdagede først, at uret ikke sad på hendes håndled, da hun kom hen til sin bil.

Når hun tænkte tilbage, mente hun, at der havde der været en person, der efter hendes opfattelse fulgte efter hende i flere butikker den pågældende dag, men kunden kunne ikke forklare nærmere om hvornår eller hvordan et eventuelt tyveri skulle være sket.

Skaden blev afvist ved kundens telefoniske henvendelse den 1. oktober 2009, og kunden har ikke efterfølgende rettet henvendelse til selskabet.

Sagens begrundelse
Af Lov om forældelse § 2, stk. 1 fremgår, at forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Det fremgår videre af Lov om forældelse § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Det er jf. ovenstående vores opfattelse, at vores kundes krav er forældet, da det er mere end 3 år siden, at skaden skete.

Såfremt Ankenævnet ikke finder, at sagen er forældet, er det vores opfattelse, at der ikke foreligger en dækningsberettiget skade.

Baggrunden herfor er, at vi må lægge kundens første forklaring til grund, og vi finder ikke, at kunden har sandsynliggjort, at der er sket et tyveri, da hun først opdagede, at gulduret manglede, da hun kom hen til sin bil.
…
Vi er opmærksomme på, at det af kundens klage til Ankenævnet fremgår, at kunden har været udsat for et tyveri, der blev bemærket i gerningsøjeblikket.

Dette er imidlertid ikke tidligere oplyst, og vi har derfor jf. Ankenævnets tidligere praksis på området alene forholdt os til kundens første forklaring.

Konklusion
På baggrund af ovenstående, må vi fastholde, at vi ikke kan tilbyde dækning for bortkomsten af uret over kundens forsikring."

Selskabets brev har givet klageren anledning til i brev af 2/11 2012 at bemærke:

"Forstår ikke Alm. Brand udtalelser. De affærdiget mig promte og da jeg fortalte om den mand, der havde fulgt mig igennem 3 butikker og hvorledes han strøg ud af butikken … da jeg anråbte om tyveri af mit ur, men ingen var hurtige nok til at låse dørene.

Nej, har ikke kontaktet selskabet yderligere har været i check over hændelsen og afvisningen fra Alm. Brand."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1.5 Ved skade**
Alle skader, tab eller uheld skal hurtigst muligt anmeldes til Alm. Brand.
…
1.5.2.
Ved tyveri i offentligt transportmiddel eller offentligt lokale, skole, hotel eller lignende, er det en betingelse, at den sikrede opdager tyveriet, inden han/hun forlader stedet. Desuden skal tyveriet hurtigst muligt anmeldes til den ansvarshavende på stedet og til politiet.
…
Når et tyveri anmeldes, skal den sikrede sandsynliggøre, at der er tale om tyveri, *da forsikringen ikke dækker glemte, tabte eller forlagte genstande.*"

Nævnet udtaler:

Ved sin afgørelse af sagen kan nævnet lægge til grund, at tyveriet efter klagerens oplysning skete den 2/7 2009. Tyveriet blev den 1/10 2009 anmeldt til forsikringsselskabet, som samme dag afviste at dække tyveriet.

Ved klageskema modtaget den 3/10 2012 har klageren indbragt selskabets afvisning for Ankenævnet for Forsikring.

Herefter finder nævnet, at klagerens eventuelle krav mod selskabet er forældet i henhold til Lov om forældelse § 3, stk. 1.

4. 83.077

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson